

Dialogens kraft: Når ideer vokser frem, begynder det geopolitiske pladder at stinke

Den 16. august 2022 (EIRNS) – I verdenspolitik har man længe savnet den enkle udøvelse af det unikke menneskelige talent for dialog, for at reflektere og bevidstgøre tankeprocessen. I den seneste tid har Schiller Instituttets konferencer fungeret som en model og et samlingspunkt, som anviser omverdenen, at ud over det unikke indhold af konkrete løsninger på strategiske kriser, er kunsten at gennemføre en egentlig dialog mulig. Desuden forekommer det at være den unikke ingrediens til at frigøre verden fra en march mod en termonuklear undergang.

Beviserne er til stede overalt. Lige fra at skære igennem en patina af geopolitisk pladder i et politisk talkshow i Pakistan, til at fordømme Kievs sortliste, og forsøge at forhindre den nukleare afpresning i Zaporozhye på algerisk tv; fra landmændene i Iowa, der nyder et brud med grøn socialpolitik, til Scott Ritter som nyder sin samtale med Harley Schlanger på iransk tv – der er en gryende følelse af, at det ikke kun er forfriskende at bruge sit sind og sin mund til rent faktisk at løse problemerne, men at det samtidig blæser årtier med fortærsket, stagnerende, impotent komediespil bort.

Ikke desto mindre talte den russiske præsident Putin på den 10. Konference om international Sikkerhed i Moskva om afslutningen på den unipolære verden, om de “vestlige globalistiske eliter” og risikoen ved den nuværende sindstilstand i Washington, DC. Og den russiske ambassade i Washington DC forklarede den amerikanske regering, at der

vitteerlig er en reel fare for atomkrig – men at den kommer fra det løgnagtige “permanente krigsparti” i Washington. “Sneen er sort”-vanviddet er til stede overalt i forbindelse med forsøget på nuklear afpresning på Zaporozhye-atomkraftværket. Faren kan ikke benægtes eller bortforklares.

Hvem kan sige, hvornår det er for sent? Virkeligheden er, at LaRouches dialog om ideer virkelig lever, virkelig vækker genklang, og er på dagsordenen. Tre uger med sådan løssluppen aktivitet kunne være en stor hjælp til at ære det patriotiske geni Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag – og sandsynligvis ville det også være til stor gavn for hele verden. I samme ånd som Lincolns soldater, der sang: “Hans sandhed marcherer frem”, er det op til LaRouches organisation at udmanøvrere modstanderne.